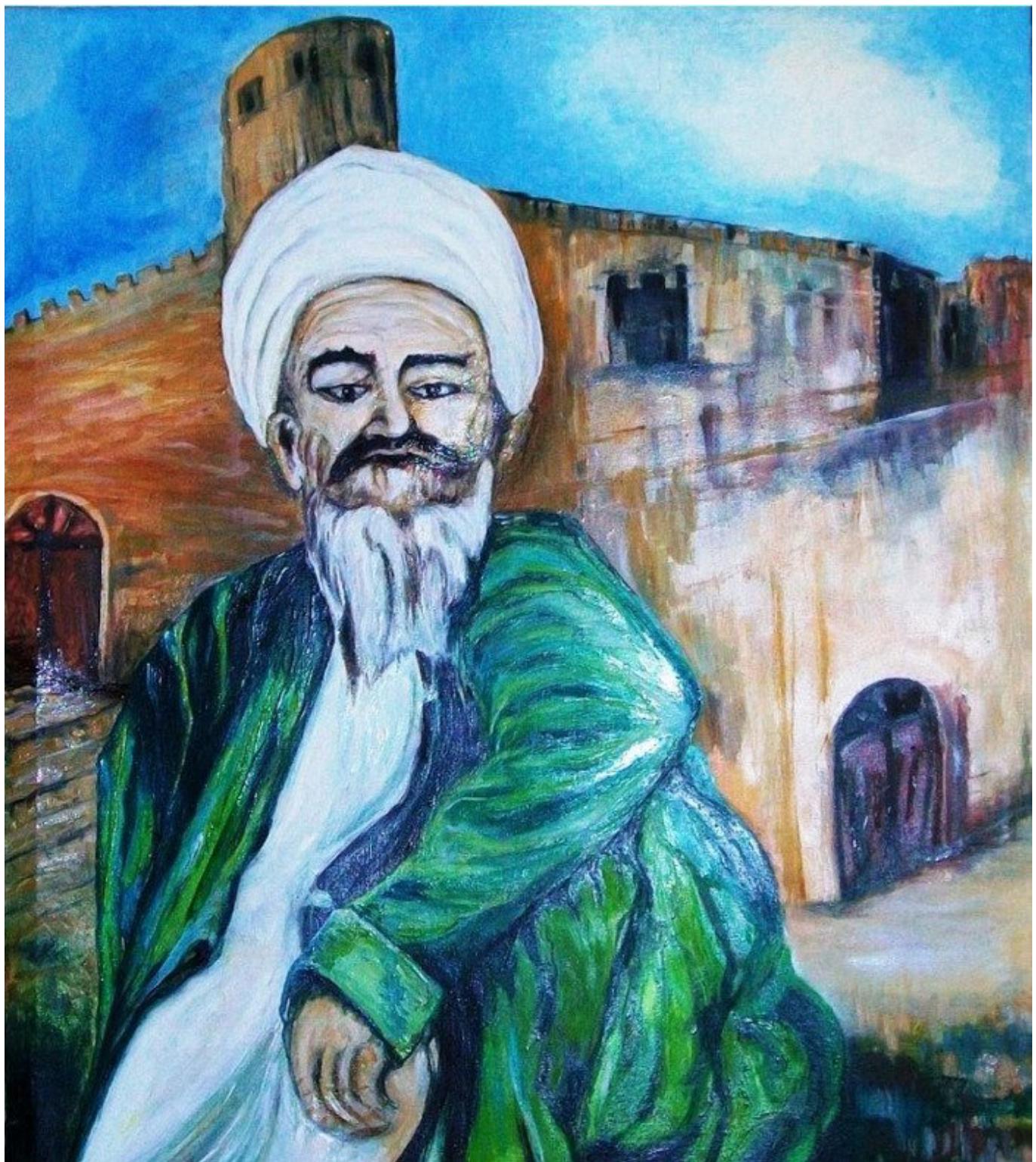

Jüneýit han / poema

Category: Kitapcy, Poemalar

написано kitapcy | 26 января, 2025

Jüneýit han / poema JÜNEÝIT HAN

«Ömrüniň ahyrlarynda ol (Jüneýit han) özünü Hindiguş daglaryna

çykarmagy ýeke oglundan ýygy-ýygadan haýyış edenmiş. Şonda ol beýik seňneriň üstünde oturan ýerinden Türkmenistan tarapa doýmaz-dolmazlyk bilen bakar ekeni...»

N.Hojaberdiýew / «Türkmenistan» gazeti, 18.12.2003 ý.

Uly baýlyk barmy Watandan başga,
Ýurdy ýok hemiše garyp bolýandyr.
Oglum, meni depä alyp çyksana,
Arkadan Watanyň ysy gelýändir.

Çagyrsam-da ýetişmedi pirlerim,
Wah, nädeýin, orslar menden rüstemdi.
Gum içinde darkaş gurup ors bilen,
Kän uruşdym, meniň döwüm pes geldi.

Ýurdy goýup munda gelmeli boldum,
Watanynda ölmedim men mert bolup.
Indem gaýry ýurtda azarym ýetik,
Watan zary azar berýär dert bolup.

Ýene bir toý tutsam, ýurduma baryp,
Nazar bagaň aýdymalaryn diňlesem.
Gansam sorup aby-köwser howasyn,
Ata ýurdy ene-gana synlasam.

Soňam bir pursatda tabşyrsam jany,
Ysmamydyň topragynda duwlansam.
Bu hyýallar goja göwnüm ýyladýar,
Bolmajagyn bilip durunam ýogsam.

Şonda-da kalbyma biraz teselli,
Aýagym gabyrda ölüme boýun.
Oglum, meni depä alyp çyksana,
Gaýradan ýurdumyň ysyn alaýyn.

2.

«Her zat öz ýurdumda jayla. Juda bolmasa jesedimi Amyderýa okla, etimi balyklar iýer, süyegim ýurduma akyp barar, onam oňarmsaň, ýüzümi kybla däl-de ýurduma bakdyryp jayla».

Jüneyít hanyň ogluna soňky wesýeti.

Indi ata ýurtdan döwran sowulan,
Depämizde ýat illeriň asmany.
Mysapyr men öz ilinden kowulan,
Munda ölmek ýazlan çekip gussany.

Ogul, şu wesýetim saňa parzdyr,
Ynha, tylla,
Ynha, ýarag,
Halanyň.
Meň süýegim şo topraga karzdyr,
Ýerlejek bol bir ýerinde Hywanyň.

Il täsibi bilen bolmuşam gümra,
Ýaman pälden abat saklap kükregi.
Taňrydan dilegim imandan soňra,
Horezminiň birje gysym topragy.

Aňrysy göründi ýaşalan ýaşyň,
Şuny bitirmeseň bolaryn dilgir.
Ýarag çek,
Tylla ber,
Olar öz işiň,
Ýöne öz ýurdumda ýerlejek bolgun.

3.

Öňümüzde näbelli ýurt,
Onda bize Watan ýokdur.
Ýüregimden aýrylmaz dert,
Onda bize watan ýokdur.

Neýley mundan gitmeli men,
Gaýry mekan tutmaly men,
Ömür aglap ötmeli men,
Onda bize watan ýokdur.

Hudaýsyzlar ýurdum aldy,

Ýüregime otlar saldy,
Gan eňreýip Tagta galdy,
Onda bize watan ýokdur.

Gokmandym-a gülleden men,
Ýurdum gorap ölmədim men,
Namart boldum, bilmedim men,
Onda bize watan ýokdur.

Güýjüm ýetse gorasamdyn,
Diýip başym gora saldyn,
Bir Watansyz ejiz galdyn,
Onda bize watan ýokdur.

Ýurdumda öten günlerim,
Ömür unudyp bilmərin,
Arzuwym gaýdyp gelmegim,
Onda bize watan ýokdur.

4.

Bu derdime çäre ýokdur.

Aýdymdan .

Ähli derdiň dermany bar,
Bu derdime çäre ýokdur.
Kalbym niçik tapar karar,
Bu derdime çäre ýokdur.

Inenim-güzerim galdy,
Kalbymyň azary galdy,
Atamyň mazary galdy,
Bu derdime çäre ýokdur.

Watansyzlyk agyr kysmat,
Heý, Watansyz bolarmy şat?!
Her demimde ederin ýat,
Bu derdime çäre ýokdur.

Pany dünýäň oýny kändir,

Kime şöhrat, kime şandır,
Bize ýetmezi Watandyr,
Bu derdime çäre ýokdur.

Ata-baba ärler öten,
Ýedi puşdum mesgen tutan,
Bir melhemim ata Watan,
Bu derdime çäre ýokdur.

Şöhrat ABDYÝEW. Poemalar